

Dušan Dretnik

Naš prijatelj in dolgoletni sodelavec Dušan Dretnik, diplomirani inženir gozdarstva, je živel komaj 57 let. Od zaključka študija na Fakulteti za agronomijo, gozdarstvo in veterinarstvo leta 1956 je delal in ustvarjal na svojem domačem koroškem območju. Sprva je bil aktiven pri urejanju gozdov, pozneje pa je sodeloval pri projektni skupini za izgradnjo Tovarne sulfatne celuloze in natron papirja v Otiškem vrhu. Zadovoljstvo in prve velike uspehe pri strokovnem prizadevanju je kot širokopotezen gozdar bistrega duha dosegel pri projektiranju in gradnji gozdnih prometnic. Na tem področju je opravil pionirsko, razvojno in raziskovalno delo ne samo na Koroškem, temveč v širšem slovenskem prostoru. Njegovo neutrudno operativno in raziskovalno delo ga je oblikovalo v vodilnega strokovnjaka za nizke gradnje tudi zunaj naših meja. Velike so njegove zasluge, da je slovenjegraško gozdnogospodarsko območje ohranilo kmetije na prostranih hribovskih predelih in da je meja ostala živa.

Večnamenske gozdne ceste, načrtovane in narejene tako, da odpirajo celotni prostor, ne le gozdove, so omogočile vsestranski razvoj koroškega podeželja. Zgodaj je spoznal, da mora gozdar pri gospodarjenju z gozdovi obvladati celotni prostor in smotno povezovati gospodarstvo z vsemi drugimi dejavnostmi življenja. Zavedal se je, da je negovan in s cestami odprt gozdni prostor bistvena osnova za razvoj vsestranskega turizma. Postal je idejni vodja zasnove in pozneje gradnje zimskošportnega centra Kope na Pohorju. Njegove izkušnje in načrti se zdaj uresničujejo v širšem delu Pohorja, Koroške in drugod po Sloveniji. Pozneje je svojo misel o turizmu razširil na kmečki turizem in bil soustvarjalec razvoja turističnih kmetij in zaselkov na Koroškem ter tudi v drugih predelih Slovenije. Kmečki turizem je razvijal celovito, da bi kot dopolnilna dejavnost plemenitil ta svet in ohranjal življenje ob naši meji in v alpski krajini.

V njegovo ustvarjalno in vsestransko strokovno prizadevanje spada tudi priprava in

organizacija številnih posvetovanj in simpozijev doma in v tujini, kjer je nastopal tudi z razpravami in referati. Mojstrsko je oblikoval in napisal številne strokovne študije s področja gradnje in vzdrževanja gozdnih prometnic in s področja urejanja prostora in razvoja turizma.

Poleg rednega dela je bil aktiven družbeni delavec in med drugim član Komiteja za turizem in gostinstvo pri IS Slovenije. Bil je predsednik Odbora za kmečki turizem pri Zadrugi zvezi Slovenije in Odbora za gostinstvo in turizem pri Medobčinski zbornici za Koroško ter član še mnogih strokovnih odborov in komisij s področja gozdarske in turistične dejavnosti.

Za dosežene uspehe na področju razvoja in pospeševanja turizma in za nesebično delo mu je Splošno združenje gostinstva in turizma Slovenije leta 1986 podelilo priznanje – zlato plaketo za dolgoletno in uspešno delo na področju turizma.

Tudi veliko priznanje – turistični nagelj, podeljen LESNI Slovenj Gradec novembra 1986 za izjemni prispevek k razvoju slovenskega turizma, smo vsi, ki smo poznali Dušanovo delo in zasluge, že tedaj pripeli na njegove prsi.

Prizadevanja in uspehi Dušanovega še ne dokončanega dela in ustvarjanja so bila vseskozi in v svojem bistvu namenjeni človeku in njegovi ljubljeni koroški krajini, ki ji je ostal zvest vse življenje, kljub vabljivim in donosnim ponudbam za delo zunaj tega območja. Zvest temu delu, prežetem z globoko gozdarsko etiko, si je ustvaril neminljiv spomenik in položil temelje za še večji napredek te lepe koroške krajine in njenih ljudi.

Dušan je bil strokovnjak, človek in humanist izjemnih kvalit, kakršne srečamo le redko v življenju. Ljudi okoli sebe je osvajal z izjemno srčno kulturo, prešernostjo, veselostjo in s svojim gromkim vedrim glasom.

Tak ostaja v našem spominu in v naših srcih.

Hubert Dolinšek